

'De geringe deelname aan keuringen is zorgelijk'

INTRO: Cees Schrauwen maakt zich zorgen over het Charolais Stamboek. Met 70 leden en vijf of zes deelnemers op de keuring is de basis smal. Financieel en foktechnisch is er geen probleem.

AUTEUR: Hans Siemes

TEKST:

Cees Schrauwen is een bekende naam in de vleesveewereld. Het secretariaat van het Charolais Stamboek is gevestigd bij Ambachtsheerlijkheid Cromstrijen, waar hij bedrijfsleider is. De buitenmuur van de grote open potstal van het bedrijf hangt vol met tientallen kleurige metalen prijsbordjes die Cees Schrauwen op keuringen gewonnen heeft. Het is de vraag of er nog veel bij komen, want het is nog niet duidelijk wat er met de veestapel gebeurt. In elk geval krimpt de veestapel. „Ik denk dat er van de 110 koeien zo'n 50 overblijven. Ik weet niet hoe lang.”

Waarom slaat het ras in Nederland niet aan?

„Ik snap het ook niet. Het zijn perfecte dieren. Makkelijk qua karakter, gezond, hard, smakelijk vlees, hoog eindgewicht en daardoor meer rendement en een geweldige groeisnelheid tot 100 gram per uur in de afmestperiode. Daar kan geen ras tegenop. Ongekend. Ze zijn zo sober. Zet ze maar in het rotste gebied en ze groeien nog.”

Schrauwen weidt zijn dieren onder andere op dijken en gorzen langs het Hollandsch Diep (zie kader Koeien van de dijken).

Charolais is met 3 miljoen dieren veruit het grootste vleesveeras in Frankrijk. Daar wil het wel en hier niet.

„In het begin (rond jaren zestig, red.) waren er door gebruik van verkeerde stieren problemen met geboorten. Stom, maar het is gebeurd. We zaten toen op meer dan 10 procent keizersnedes. Nu 3 tot 4 procent. Laatst had ik een stierkalf van 72 kilo en een tweeling van elk 57 kilo, dan ontkom je niet aan een keizersnede. Maar voor de rest zijn er geen problemen met geboorten. Misschien dat het aan die naam ligt.”

Er moet toch een andere verklaring zijn?

„We hebben er in het bestuur over gesproken. Er kwam naar voren: minder bespiering ten opzichte van Blondes en Belgische Blauwen, zwaarder beenwerk, iets grovere vleesstructuur, daardoor een iets lagere prijs per kilo en dan die vermeende moeilijke geboorten. Afgemeste dieren geven ondanks de iets lagere vleesprijs toch een beter rendement dan menig ander ras. Dat is te danken aan het hoge eindgewicht.”

De prijs dan?

„Dat zal het niet zijn. Ik heb laatst nog jonge gespeende stiértjes verkocht voor E900 (inclusief de premie, red.) en jonge vaarzen voor E800. Dat zijn goede prijzen. Je kunt ze goed kwijt.”

Het niet-doorbreken van Charolais moet ook terug te vinden zijn bij het stamboek?

„We hebben zo'n 70 leden. Er komt wat bij en er valt wat af, maar het wordt zeker niet meer. Ook het aantal ingeschreven dieren in het stamboek blijft met 1.500 koeien constant. We groeien bij de inseminaties. Het laatste jaar met 24 procent, maar in aantallen is dat niet zoveel: 891 in 1 jaar.”

Er zijn toch steeds meer mensen en ex-veehouders die voor hun hobby een aantal dieren houden.

„Juist die kleinen houden ermee op. Ze hebben geen zin in al die regeltjes met Minas en afvoer en die papierwinkel voor een paar dieren. Het aantal veehouders dat professioneel met Charolais bezig is, blijft gelijk. Hoewel, het zijn semi-professionals, ze hebben er allemaal een tak bij. Alleen van vleesvee kun je niet bestaan.”

Gebeurt er wat aan ledenwerving?

„We proberen het met folders. We staan in stands, maar eerlijk gezegd zet dat weinig zoden aan de dijk. We promoten nu met een folder over

huisverkoop van vlees. Dat loopt. Charolais-fokkers krijgen een folder over het vlees, maar ook over de milieuvriendelijke manier waarop de dieren gehouden worden, op stro en niet op roosters. Die kunnen ze klanten aanbieden."

Je ziet het kleine aantal ook terug bij de keuringen. Er is maar een handjevol deelnemers.

„Een man of vijf, zes en steeds dezelfde. Dat komt door die regels rond afvoer; 21 dagen op slot, dat is te gek om over te praten. Dat zijn regels gemaakt voor melkveehouders. Die verkopen niet zoveel. Niemand heeft aan de vleesveehouders gedacht. Die verkopen geregeld."

Wat doet het stamboek om het anders te krijgen?

„Dat doet de Federatie van Vleesveestamboeken, vooral door mensen mondeling te mobiliseren, maar dat lukt onvoldoende."

Het lukt de federatie ook niet om tot één keuring te komen.

„Het is niet goed dat er twee evenementen zijn: één in Utrecht en één in Mariënheem. Dat moeten we een keer echt oplossen, niet als kleine jongens, maar als grote meneren."

Bij Charolais moeten toch meer dan vijf inzenders te vinden zijn. De leden komen toch ook kijken bij de keuringen?

„De respons die je krijgt, is wel eens frustrerend. De meesten vinden het toch te veel moeite en tijd, maar dat kost het mij ook. Je moet het ook willen. Het is een hoop werk. Je moet de dieren toch prepareren en zorgen dat ze handmak zijn. Aan de andere kant, je bent toch met elkaar bezig voor het ras. Je verdient er niets aan, maar het is leuk om mee te doen, om prijzen te winnen. En als je wint, is het leuk voor je naamsbekendheid. Dan houd je er indirect wat aan over, doordat veehouders bij je kopen."

Een paar deelnemers. Dan is een stamboek toch kwetsbaar?

„Inderdaad. Een keuring is toch de belangrijkste gebeurtenis. De leden willen wat zien. Ik maak me zorgen over het geringe aantal deelnemers. Je ziet ze ouder worden. Als zij ook afhaken..."

Kan zo'n club met 70 leden het wel bolwerken?

„Financieel is er geen enkel probleem. Voor de fokkerij leunen we sterk op Frankrijk. We hebben hetzelfde fokdoel. Dat is ook logisch. Daar zit het grootste deel van de veestapel. Dan moet je niet zelf fokkerij gaan ontwikkelen. Elk jaar komt er een Franse keurmeester op de bedrijven de dieren keuren: zo'n 300 in 7 dagen."

Jullie kunnen dus altijd nog op Frankrijk terugvallen?

„Dat is zo. Dat doet Luxemburg ook. Toch blijven we zo lang mogelijk zelfstandig."

Hoe staat Nederland ervoor?

„Een van onze leden heeft al een paar keer een tweede en een derde prijs in Frankrijk gehaald. Dat geeft aan dat we het goed doen."

Kader bij artikel:

Koeien van de dijken

Nogal wat vleesvee wordt geweid in natuurgebieden of, in het geval van Cees Schrauwen, op dijken en gorzen langs het Hollandsch Diep. Beide toepassingen staan onder druk. Zo twijfelt het waterschap waar Schrauwen mee te maken heeft over beweiding. Dat verbaast de scheidende bedrijfsleider. „Meer dan 400 jaar hebben er koeien rondgelopen. Omdat nu een of andere goochermerd uit Wageningen zegt dat de dieren waardevolle plantjes vertrappen, moeten ze weg."

Schrauwen gebruikt vervolgens het argument dat ook LTO roodvlees gebruikt. Namelijk dat inzet van vleesvee veel economischer is, omdat die de vegetatie in natuurgebieden, dijken en gorzen omzetten in kalveren en vlees. Maaien en afvoeren kost alleen maar geld.

Kader bij artikel:

Profiel

Naam: Cees Schrauwen (64).

Functie: Bedrijfsleider van Ambachtsheerlijkheid Cromstrijen in de Hoekse Waard (Z.-H.). Hij heeft hier 40 jaar gewerkt.

Het bedrijf heeft een kudde van 110 Charolais-koeien, 20 vaarzen, vier dekstieren en jongvee, ongeveer 250 dieren totaal. Schrauwen is vice-voorzitter van het Charolais Stamboek Nederland.